[2024] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 474: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ. 500

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਐਚ.ਐਮ. ਪੌਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2024 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7254)

09 ਜੁਲਾਈ 2024

[ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ* ਅਤੇ ਮਨੋਜ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ; ਕੀ ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਕੀ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਸਿਰਲੇਖ[1]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ, 1966- ਧਾਰਾ 194, 195, 212 - ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੂਲ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ - ਬੈਂਕ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ੇ ਸੌਂਪੇ। 6 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਸਲ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ:

ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ - ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 194 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 212 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਚੈੱਕ ਤੋਂ

*ਲੇਖਕ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 212 ਅਤੇ 208 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ - ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ - ਉਕਤ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੋਰ ਮਖੌਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਕਸੀਜਨ ਸਿਲੰਡਰ ਨਿਰਮਾਣ ਪਲਾਂਟ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 200 ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਆਪਣੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 56-64, 66-67, 75-78]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 - ਆਰਡੀ. XXI ਆਰ. 90, ਐੱਸ. 141 ਅਤੇ 9-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ. 226 - ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ:

ਸਥਿਤ: ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ, ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜ, ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ - ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿਟ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ - ਇਸਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਹ ਇਸਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਹੈ। 141 ਵਿਆਖਿਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 9 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਢਾਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 39, 48-50]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908 - ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 - ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ - ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ - ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਦਨੀਤੀ, ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਅਣਉਚਿਤ ਪੱਖ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ:

ਸਥਿਤ: ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ - ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟ ਗਈ ਹੈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੋਹਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ - ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਜੋ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 55]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ, 1966 - ਧਾਰਾ 247 - ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ - ਬੈਂਕ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ - ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ। ਧਾਰਾ 247 ਅਧੀਨ 6 - ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 247 ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਸੀ:

ਸਥਿਤ: ਧਾਰਾ 210 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 210 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਭਰਮਪੂਰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦਰਅਸਲ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਾਅ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 210 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਕਰਜ਼ਾਦਾਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜਾਇਜ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਮੌਰਗੇਜ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਧਾਰਾ 210(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹਿੱਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ

ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ - ਮੇਰੇਸੋ, ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 69-74]

ਨਿਲਾਮੀ - ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ:
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅੰਤਰ ਹੈ - ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੇਤੁਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ - ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ - ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਆਰਡਰ XXI ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਵਿਕਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਆਰਡਰ XXI ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 89 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਡਿਸਪੋਸੇਸ਼ਨ। [ਪੈਰਾ 38]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908 - ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 - ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ:

ਧਾਰਿਤ: ਆਰਡਰ XXI ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 90 ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸੱਜੇ 90 ਦੀ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਆਰਡਰ XXI ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਕੋਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਹੈ - ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਲੰਬੀ ਹੈ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਅਧਿਕਾਰ 90 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 36, 37]

ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾ - ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ - ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ:

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਵਾਈ ਖੁਦ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਮੂਲ ਲੋੜ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨਤਾ ਤੱਤ ਅਤੇ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਧੜਕਣ ਹੈ - ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਨਕੀ ਨਹੀਂ। ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ" ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਨਿਆਂਇਕ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ। [ਪੈਰਾ 55]

ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਜਨਤਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ - ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ - ਨਿਆਂ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ:

ਰੱਖਿਆ: ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ - ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਜਨਤਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ

ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਛੋਟ ਜਾਂ ਕਾਰਟ ਬਲੈਂਚ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ - ਕੀ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਝਦਾਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ ਸਖ਼ਤ ਹੈ - ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿਊਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ - ਅਤੇ ਜੋ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਉਹ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ - ਇਹ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 67]

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕੰਸ਼ - ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ:

ਹੋਇਆ: ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅੰਤਰ ਹੈ -ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। [ਪੈਰਾ 64]

ਕੇਸ ਲਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਚਿਲਮਕੁਰਤੀ ਬਾਲਾ ਸੁਬ੍ਰਹਮਣੀਅਮ ਬਨਾਮ ਸਮੰਥਾਪੁਡੀ ਵਿਜਯਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ [2017] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 826: (2017) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 770; ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ [1992] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 616: (1993) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 279; ਐਮ/ਐਸ ਜਗਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ [2022] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 747: (2024) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 308- 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਮੈਥਿਊ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਕੁਮਾਰ [2014] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 736 : [2014] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 610; ਸਾਹੇਬ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਸਫੂਦੀਨ (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 476; ਧੀਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੋਰਾਈ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਘੋਸ਼ [1964] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1001: ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸ.ਸੀ. 1300; ਜਸਵੰਤਲਾਲ ਨਟਵਰਲਾਲ ਠੱਕਰ ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲਾਬੇਨ ਮਨੀਲਾਲ ਡੰਗਰਵਾਲਾ (1991) ਪੂਰਕ 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 691; ਕਦਿਆਲਾ ਰਾਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਗੁਟਾਲਾ ਕਾਹਨਾ ਰਾਓ [2000] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1045: (2000) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 87; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਆਨੰਦ [1963] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1: ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐਸ.ਸੀ. 946; ਬਾਬੂਭਾਈ ਮੂਲਜੀਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦਲਾਲ ਖੋਡੀਦਾਸ ਬਾਰੋਟ [1975] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 71: (1974) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 706; ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [1996] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 730:(1996) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 205; ਟਾਟਾ ਸੈਲੂਲਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [1994] ਪੂਰਕ 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 122: (1994) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 651; ਜਗਦੀਸ਼ ਮੰਡਲ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [2006] 10 ਪੂਰਕ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 606: (2007) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 517; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੇਹਰ ਦੀਨ (2022) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 648; ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ (1908) 35 ਕੈਲ 61; ਗੱਡੇ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸ.ਸੀ. 828; ਨਾਥ ਸ਼ਾਹਦੇਓ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜਾ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [1999] ਪੂਰਕ 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 518: (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 16: ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸ.ਸੀ. 3609: 1999 ਏਆਈਆਰ ਐਸ.ਸੀ. ਡਬਲਯੂ 3623; ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [1999] 3) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1173: (1999) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 237: ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸ.ਸੀ. 2583; ਮੱਲਿਕਾਰਜੁਨ ਮੁਧਾਗਲ ਨਾਗੱਪਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਕਰਨਾਟਕ [2000] ਪੂਰਕ 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 102: (2000) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 238: ਏਆਈਆਰ 2000 ਐਸ.ਸੀ. 2976: 2000 ਏਆਈਆਰ ਐਸ.ਸੀ. ਡਬਲਯੂ 3289; ਅਤੇ ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਰਾਜਸਥਾਨ [2003] ਪੂਰਕ 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 674: (2003) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 545: ਏਆਈਆਰ 2003 ਐਸ.ਸੀ. 2889: 2003 ਏਆਈਆਰ ਐਸ.ਸੀ. ਡਬਲਯੂ 3518; ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ [2007] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 733: (2007) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 635 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੋਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਰਸਲ (1841) 9 ਡੈਲ 487 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ, 1966; ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ, 2002; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਨਿਯਮ, 1967; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908; ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ।

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ; ਆਰਡਰ XXI ਆਰ. 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.ਦੇ ਉਪਬੰਧ; ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਧੀਨ ਲਿਖਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ; ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ; ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ; ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ; ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ; ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ; ਨਿਆਂਇਕ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ; ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ; ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ; ਜਵਾਬਦੇਹੀ; ਜਨਤਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ।

ਕੇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7254 ਆਫ਼ 2024

ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 09.12.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 415 ਆਫ਼ 2011 ਵਿੱਚ

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7255 ਆਫ਼ 2024

ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ

ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਭੈ ਕੁਮਾਰ, ਜਨਕ ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਗੁਨ ਰੂਹਿਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਕੇ.ਐਮ. ਨਟਰਾਜ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਅਮਰ ਦਵੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ, ਸਿਧਾਰਥ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿਤਿਆ ਅਨਿਰੁੱਧ ਪਾਂਡੇ, ਭਰਤ ਬਾਗਲਾ, ਸੌਰਵ ਸਿੰਘ, ਆਦਿਤਿਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤ ਐਸ. ਫਾਂਸੇ, ਆਦਰਸ਼ ਦੂਬੇ, ਜੀਓ ਜੋਸੇਫ, ਦੁਰਗੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਮਾਰਸ਼ਮੇਦ ਕੁਮਾਰੀ, ਮੁਸ਼ੋਰਾਨਾ, ਏ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਾ ਬਾਗਚੀ, ਸ਼ੈਲੇਸ਼ ਮਡਿਆਲ, ਟੀ.ਐਸ. ਸਬਰੀਸ਼, ਈਸ਼ਾਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੀ.ਕੇ. ਸਤੀਜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨਰਾਇਣ, ਮੋਹਿਤ ਡੀ.ਰਾਮ, ਅਸ਼ਵਿਨ ਰਾਕੇਸ਼, ਅਨੁਭਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਾਧਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.

ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸੂਚਕਾਂਕ*

ਏ. ਤੱਥ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ 3

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਪੁਰਦਗੀਆਂ 13

ਸੀ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6/ਸੰਪਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (ਆਰਸੀਆਈਐਲ) ਵੱਲੋਂ ਸਪੁਰਦਗੀਆਂ 16

*ਸੰਪਾਦਕ ਨੋਟ: ਮੂਲ ਨਿਰਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਨਾਬੰਦੀ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਡੀ. ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ 21
ਈ. ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ 21
ਐਫ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 26
i. ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧ 26
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ?
ਏ. ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 36
ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ
ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲੀਆ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ
ii. ਕੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 52
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ
ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੋ
ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ?
ਜੀ. ਸਿੱਟਾ 55

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੈਪਸ਼ਨਡ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ; ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ; ਧਿਰਾਂ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

3. ਕੈਪਸ਼ਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 9.12.2015 ਨੂੰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 415 ਆਫ 2011 ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 418 ਆਫ 2011 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 418 ਆਫ 2011 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 18.02.2010 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮੁੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਤਲਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 3.12.2008 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਠਾਣੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15.01.2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਤਲਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਸ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ।

5. ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ, 1966 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਠਾਣੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਏ. ਤੱਥ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ

6. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ:

ਏ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਸ, ਨੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਵਡਾਵਾਲੀ, ਤਾਲੁਕਾ ਤਲਸਾਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਠਾਣੇ (ਹੁਣ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਾਲਾਘਰ), ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੰਪਤੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਮਾਪ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 87/11 ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮਾਪ 13,978 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6, ਸੰਪਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਰਸਿਲ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ, ਦ ਸਕਿਓਰਿਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰੀਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਅਸੈੱਟਸ ਐਂਡ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਇੰਟਰਸਟ ਐਕਟ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ " ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ, 2002" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। 6 ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਬੀ. ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 178 ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਿਐਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰੂਲਜ਼, 1967 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਤੀ 15.10.2007 ਅਤੇ 20.11.2007 ਨੂੰ 29,52,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਦੋ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਵੀ ਚਿਪਕਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਸੀ. ਸਰਕਲ ਅਫ਼ਸਰ, ਤਲਾਸਰੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ 27.11.2007 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਤਲਾਸਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ 29,52,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਚਿਪਕਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 14.08.2008 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੁੱਲਕਰਤਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲੀਪ ਸਾਹਨੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਪਸੈੱਟ ਕੀਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਈ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ 18.08.2008 ਨੂੰ ਸਰਕਲ ਅਫਸਰ, ਤਲਾਸਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐੱਫ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 21.08.2008 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਤਲਾਸਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਗਾਰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਜੀ. ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 21.08.2008 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਡਬਲਯੂ. ਸਾਹਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 69,00,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰੈਸਡ ਵੈਲਯੂ ਰੁਪਏ ਸੀ। 51,75,000/-

ਐੱਚ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਯਾਨੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ 20.10.2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ. ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਈ. 20.10.2008 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਹਾਨੂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ 51,75,000/- ਰੁਪਏ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪਸੈੱਟ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਜੇ. 07.11.2008 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਹਾਨੂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਕੇ. ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਗੁਪਤਾ।

ਕੇ. 17.11.2008 ਨੂੰ, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਹਾਨੂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 54,33,750 ਰੁਪਏ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕੁੱਲ 51,75,000 ਰੁਪਏ (ਜੋ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਮੁੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) + 2,58,750 (+5%) ਹੈ।

ਐੱਲ. 18.11.2008 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਅਖਬਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਹਾਨੂ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ 03.12.2008 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਐਮ. ਬੋਰਡ ਅਫਸਰ, ਤਲਾਸਰੀ ਨੇ 19.11.2008 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨਾ 5, ਨਿਯਮ 12(2) ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਚਿਪਕਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਐੱਨ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 4 ਨੇ 20.11.2008 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 03.12.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੌਜੂਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

0. 21.11.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਠਾਣੇ; ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਠਾਣੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਜਵਾਰ; ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਹਾਨੂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ; ਸਮੂਹ ਵਿਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਲਸਾਰੀ; ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵਡਾਵਲੀ-ਭਾਵਨੇ ਅਤੇ ਤਲਥੀ ਸਾਜਾ, ਵਡਾਵਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੀਆਂ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 03.12.2008 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ।

ਪੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੇ 21.11.2008 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 1 ਨੇ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ 03.12.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਤਲਸਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਠਾਣੇ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 23.11.2008 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦਹਾਨੂ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

ਆਰ. 29.11.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਠਾਣੇ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਵਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਕਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ।

ਐੱਸ. 01.12.2008 ਨੂੰ, ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਠਾਣੇ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ, ਜਾਵਰ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਟੀ. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ 03.12.2008 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 54,50,000/-।

ਯੂ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਿਤੀ 03.12.2008 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14(ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਮੂਨਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵੀ. 04.12.2008 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਡਬਲਯੂ. 10.12.2008 ਨੂੰ, ਆਈਐਫਸੀਆਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜੋ ਕਿ 19.12.2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਐਕਸ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਿਤੀ 16.12.2008 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਫੇਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 12.08.2003 ਦਾ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਯੂ. 18.12.2008 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ। 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ 04.12.2008 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜ਼ੈਡ. 19.12.2008 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੇ 10.12.2008 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

ਏ ਏ. 26.12.2008 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2008 ਦਾ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 2998 (2009 ਦਾ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 207 ਵਜੋਂ ਮੁੜ-ਨੰਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 03.12.2008 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 12.08.2003 ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬੀ ਬੀ. ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 31.12.2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰ. 2998 ਦੇ 2008 (2009 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 207 ਵਜੋਂ ਮੁੜ-ਨੰਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਸੀ.ਸੀ. ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ, ਜਵਾਰ ਨੇ 07.10.2009 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਡੀ ਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, 12.01.2009 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ (ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ)।

ਈ ਈ. 15.01.2009 ਨੂੰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਠਾਣੇ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐੱਫ ਐੱਫ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 16.01.2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 207 ਅਤੇ 208 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਫਲ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜੀ ਜੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 2009 ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 207, ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨ ਨੰਬਰ 49, 2009 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐੱਚ ਐੱਚ. 4.04.2009 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2009 ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 648 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਆਈ ਆਈ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, 16.04.2009 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 648 ਆਫ 2009 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਜੇ ਜੇ. 09.07.2009 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਤਹਿਤ 2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 195 ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਕੇ ਕੇ. 17.11.2009 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3444 ਆਫ 2009 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 17.11.2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 4, ਅਖਬਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐੱਮਐੱਸਈਡੀਸੀਐੱਲ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਨਿਲਾਮੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ।

ਐੱਲ. ਐੱਲ. 18.06.2010 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 195 ਅਤੇ 288 2009 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 03.12.2008 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਠਾਣੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਜਵਾਰ ਦੁਆਰਾ 15.01.2009 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਨਵੇਂ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਠਾਣੇ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਮ.ਐਮ.. 18.06.2010 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ ਐੱਲ -1564 ਆਫ਼ 2010/ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 415 ਆਫ਼ 2011 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 418 ਆਫ਼ 2011 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਐੱਨ. ਐੱਨ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 07.09.2010 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ 2010 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1564 ਆਫ਼ 2010 ਵਿੱਚ 18.06.2010 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 415 ਆਫ 2011 ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 418 ਆਫ 2011, ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ 9.12.2014 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਬੰਧਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"33. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 195/2009 ਅਤੇ 288/2009 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 18/02/2010 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ"।

34. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ, ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਐਲਾਨ ਤਾਲੁਕਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਢੋਲ ਦੀ ਤਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਛਤ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਤਾਲੁਕਾ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

35. ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

36. ਧਾਰਾ 202 ਤੋਂ 210 ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਆਦਿ।

37. ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ 08/11/2008 ਨੂੰ ਦੋ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਨਿਰਧਾਰ" ਅਤੇ "ਦਹਾਨੂ ਟਾਈਮਜ਼" ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਲਸਾਰੀ ਨੇ 19/11/2008 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਚਿਪਕਾਈ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 03/12/2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

38. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 16/01/2009 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸ਼ਰਵਣ ਵਿਥੋਬਾ ਡੇਕਾਟੇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੈਥਿਊ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

39. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਚਿੰਤਾਮਣੀ (ਉਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

40. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ, ਉਕਤ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮਿਤੀ 3/12/2008 ਅਤੇ 15/01/2009 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਤੀ 18/02/2010 ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

41. ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਏ. ਨਿਯਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਬੀ. ਲਿਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

42. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ 12 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਲੈ ਸਕੇ।

43. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਕੋਰਮ: ਐਸ. ਜੇ. ਕਥਾਵਾਲਾ, ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ 07/09/2010 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅੱਜ ਤੋਂ 12 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। "ਇਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

8. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਯਾਨੀ (2011 ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 418 ਵਿੱਚ 2016 ਦੀ ਅਪੀਲ (ਐੱਲ) ਨੰ. 41 ਅਤੇ 2011 ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ)

ਨੰ. 415 ਵਿੱਚ 2016 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 42)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 19.09.2016 ਨੂੰ, ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ 13.10.2016 ਨੂੰ, ਭਾਵ, ਦੋ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਣਾਇਆ।

9. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 418 ਆਫ਼ 2016 ਵਿੱਚ 2016 ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 81 ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਈ।

10. ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਜ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 3.11.2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (I) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, " ਡੀਆਰਟੀ ") ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਡੀਆਰਟੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2002 ਦੇ ਓ.ਏ. ਨੰ. 168 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। 24,15,20,115.76/- ਓ.ਏ.ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ।

11. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਧੋਖਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਕੋਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਲ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 193 ਅਤੇ 194 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

13. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਛਤ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਾਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ 20.10.2008 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

14. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

15. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਾਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਚਿਲਮਕੁਰਤੀ ਬਾਲਾ ਸੁਬ੍ਰਾਹਮਣੀਅਮ ਬਨਾਮ ਸਮੰਥਾਪੁਡੀ ਵਿਜਯਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2017) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 770 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

17. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕੋਂਕਣ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

18. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 207 ਅਤੇ 210 ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 207 ਅਤੇ 210 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

19. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2008 ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮੁੱਲਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 55 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਕਸੀਜਨ ਸਿਲੰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਆਕਸੀਜਨ ਸਿਲੰਡਰ ਪਲਾਂਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

20. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਭਰਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

21. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਦਨੀਤੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

22. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੀ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 6/ਐਸੇਟ ਰੀਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (ਆਰਸਿਲ)

23. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਦਵੇ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ:

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਏ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬੀ. ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਸੀ।

ਸੀ. ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ/ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ., ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਖੁਦ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ (ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਸਨ) ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ।

ਡੀ. ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ, ਇੱਕ ਅਸਿੱਧੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 03.12.2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਘੋਖ (ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ

ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 03.12.2008 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚੈੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 04.12.2008 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਪੂਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਈ. ਇਹ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਧਾਰ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ' ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੰਪਨੀ, ਭਾਵ, ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ ਐਚ.ਐਮ. ਪੌਲੀਕੰਟੇਨਰਸ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ' ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਤੋਂ "ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ" ਲੈਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਐੱਫ. ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਲਗਭਗ 3 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸੀ (ਜੇਕਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਘਟਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਭਗ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ)। ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁੱਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਲਈ ਸਿਰਫ 75,000 ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਕ੍ਰੈਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜੀ. 2014 (5) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 610 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਥਿਊ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 30 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਐੱਚ. ਦਰਅਸਲ, 30 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, 30 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

i. ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਮਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 03.12.2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ. ਮਾਲੀਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 212 ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 04.12.2008 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 15.01.2009 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਹੈ।

ਕੇ. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ 10.12.2008 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 19.12.2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐੱਲ. 07.01.2009 ਨੂੰ, ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਵਾਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 12.01.2009 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਨੇ 10.12.2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਸਨ।

24. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੇਵ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਾਈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਡੇਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਲਗਭਗ 6 ਤੋਂ 7 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਡੀ. ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ

26. ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

ਏ. ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ?

ਬੀ. ਕੀ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕੋਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ?

ਈ. ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ

27. ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 69. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਕ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। - ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ, ਜਾਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

XXX XXX XXX

ਧਾਰਾ 169. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਜੋ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ ਦੇ ਹਨ।-(1) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚਾਰਜ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ੇ, ਮੰਗ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ, ਨਿਰਣੇ-ਫ਼ਰਮਾਨ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

(2) ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ, ਪਰ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਮੰਗ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ, ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਹੋਵੇਗੀ।

XXX XXX XXX

ਧਾਰਾ 178. ਜਦੋਂ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।-(1) ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਬਕਾਇਆ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਡਿਫਾਲਟਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 179. ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਵਾਲੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਿਸ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। - ਕੁਲੈਕਟਰ ਉਸ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਵਾਲੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 72 ਜਾਂ 73 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਆਮਦਨੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਵਾਲੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ-

(ਏ) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 192 ਅਤੇ 193 ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ

(ਬੀ) ਉਸ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 193 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿਪਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

XXX XXX XXX

ਧਾਰਾ 192. ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। -(1) ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਛਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਲੀਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।

(2) ਅਜਿਹਾ ਐਲਾਨ ਤਾਲੁਕਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਢੋਲ ਵਜਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਲਾਨ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 193. ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ।-(1) ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਛਤ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:-

(ਏ) ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ,

(ਬੀ) ਉਸ ਤਾਲੁਕਾ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ,

(ਸੀ) ਚਾਵੜੀ, ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ

(ਡੀ) ਡਿਫਾਲਟਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ।

(2) ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਚਾਵੜੀ, ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 194. ਵਿਕਰੀ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਆਦਿ। ਵਿਕਰੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਤਵਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਮ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 193 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਣਗੇ।

ਧਾਰਾ 195. ਵਿਕਰੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ। - ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰ ਇਸਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਧਾਰਾ 196. ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। - ਧਾਰਾ 192, 193, 194 ਅਤੇ 195 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 197. ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। - ਜੇਕਰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਢਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 191 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

XXX XXX XXX

ਧਾਰਾ 200. ਵਿਕਰੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ।-(1) ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਪੱਚੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਛੁੱਟੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਦਫਤਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 2[ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 206 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।]

XXX XXX XXX

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਧਾਰਾ 207. ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।-(1) ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ, ਜਾਂ ਗਲਤੀ, ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 208, 209 ਅਤੇ 210 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ:

[ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।]

(2) ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।

XXX XXX XXX

ਧਾਰਾ 208. ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 207 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 209. ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਬਕਾਏ ਲਈ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਖਰੀਦਦਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ

ਕੁਲੈਕਟਰ, ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 210. ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।-(1) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(ਏ) ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ;

(ਬੀ) ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਜੋ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ:

[ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।]

(2) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ, 2 [ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ] ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ।

XXX XXX XXX

ਧਾਰਾ 247. ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ।-(1) ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ, ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਈ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਸਰਵੇਖਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਉਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਖੁਦ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(2) ਜਦੋਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

XXX XXX XXX

ਧਾਰਾ 250. ਉਹ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। - ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੱਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਸੱਠ ਨੱਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 251. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ।-ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਂ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ।"

ਐੱਫ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

i. ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ?

28. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਚਿਲਮਕੁਰਤੀ (ਉਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.") ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਭਾਵੇਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਾਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

29. ਚਿਲਮਕੁਰਤੀ (ਉਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਮੁੱਦਈ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀਟਲ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਕੋਵਵੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਸਰਵਰ ਰਾਹੀਂ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇਣਦਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਟੈਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

30. ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਕੋਵਵੂਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਐੱਸ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ 7,15,000/- ਰੁਪਏ (ਸੱਤ ਲੱਖ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ਼) ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

31. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਚਿਲਮਕੁਰਤੀ (ਉੱਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਸਫ਼ੁਦੀਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 476 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਸਫਲ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ: -

"14. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਸਫ਼ੁਦੀਨ [ਸਾਹਿਬ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਸਫ਼ੁਦੀਨ, (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 476] (ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰੂਮਾ ਪਾਲ, ਜੇ. ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨੇ 480-81, ਪੈਰਾ 12-14)

"12. ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

'90. (2) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।'

13. ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਭਾਵੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ।
(ਵੇਖੋ ਧੀਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੋਰਾਈ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਘੋਸ਼ [ਧੀਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੋਰਾਈ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਘੋਸ਼, (1964) 6 ਐਸਸੀਆਰ 1001: ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1300], ਜਸਵੰਤਲਾਲ ਨਟਵਰਲਾਲ ਠੱਕਰ ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲਾਬੇਨਲਵਾਨਲਵੰਲਟਕਰ [ਦੰਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੋਰਾਈ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ ਘੋਸ਼। ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲਾਬੇਨ ਮਨੀਲਾਲ ਡੰਗਰਵਾਲਾ, 1991 ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ (2) ਐਸ.ਸੀ. ਸੀ. 691] ਅਤੇ ਕਦਿਆਲਾ ਰਾਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਗੁਟਾਲਾ ਕਾਹਨਾ ਰਾਓ [ਕਾਦਿਆਲਾ ਰਾਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਗੁਟਾਲਾ ਕਾਹਨਾ ਰਾਓ, (2000) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 87]

14. ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੰਜੇ ਦੋਸ਼ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 67(1) ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 54(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸਥਾਨਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 67(1) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਨਿਯਮ 54 ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 54 ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਢੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

'54. (2) ਹੁਕਮ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਢੋਲ ਵਜਾ ਕੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਪਿੰਡ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।"

15. ਸਾਹਿਬ ਖਾਨ [ਸਾਹਿਬ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯੂਸਫੁਦੀਨ, (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 476] ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਲਟ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ।

16. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਣ। ਤੀਜਾ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਢੋਲ ਵਜਾਉਣ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸੀ।

17. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਪਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

18. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਅਧੀਨ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

XXX XXX XXX

24. ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਦੇਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

32. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਿਲਮਕੁਰਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਬ ਖਾਨ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਗੰਜਾ ਦੋਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

33. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"90. ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। (1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ, ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਦਰ-ਯੋਗ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਜਿਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਵਿਆਖਿਆ।-ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਜਾਂ ਕੁਰਕੀ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ।"

34. ਵਿਧਾਨਕ ਬਦਲਾਅ: ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ 90 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

(i) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ, "ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ" ਅਤੇ "ਜਾਂ ਕੋਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ" ਅਤੇ "ਹੋਰ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ;

(ii) ਪੁਰਾਣੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਦਲਾਅ ਕਰਕੇ ਅਤੇ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਨਾਲ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ;

(iii) ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(iv) ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

35. ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼: ਨਿਯਮ 90, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"90.(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਦਰ-ਯੋਗ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੌਦਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ, ਭਾਗ 1, ਪੰਨਾ 454-55 ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ: -

"51. ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਦਰ-ਯੋਗ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 90 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਡਰਾਇੰਗ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੁਰਕੀ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਤਾਈਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ, "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਕੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਚੌਥੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲ-ਕੈਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ
ਐਚ.ਐਮ. ਪੋਲੀਕੰਟੇਨਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਰਕੀ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ "ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਟ" ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ।

ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਡਰਾਫਟ ਰਿਪੋਰਟ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 90 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਆਪਣੀ ਚੌਪੰਜਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:

"ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅੰਦਰ "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੱਦ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਹੱਦ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ "ਬੇਨਿਯਮੀ" ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

8.4.1974 ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ, ਪੰਨਾ ॥ ਸ.2, ਵਾਧੂ, ਪੰਨਾ 325, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਧਾਰਾ 75, ਉਪ-ਧਾਰਾ (xxxi)। - ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਨੁਕਸ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

36. ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ: ਆਰਡਰ XXI ਦਾ ਨਿਯਮ 90, ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 90 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਨੁਕਸ, ਕੁਰਕੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

37. ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ XXI ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਲੰਬੀ ਹੈ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ

ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। (ਦੇਖੋ: ਐਮ/ਐਸ ਜਗਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (2024) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 308 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ)

ਏ. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਹੈ।

38. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੇਤੁਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXI ਸੀਪੀਸੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਦਾ ਨਿਯਮ 89 ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ।

39. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ, ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜ, ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿੱਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

40. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"ਵਿਵਿਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ।"

41. ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਾ ਪਾੜਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ' ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 141 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ।

42. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸ.ਸੀ. 946 ਵਿੱਚ, ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

43. ਦੁਬਾਰਾ, ਬਾਬੂਭਾਈ ਮੂਲਜੀਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦਲਾਲ ਖੋਦੀਦਾਸ ਬਾਰੋਟ (1974) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 706 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 (1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਵਿੱਚ 'ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"10. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਉਪਾਅ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ, ਮੈਂਡੇਮਸ, ਮਨਾਹੀ, ਕੋ ਵਾਰੰਟੋ ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਉਪਾਅ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

44. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 141 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਵਿਆਖਿਆ।-ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, "ਕਾਰਵਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ IX ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

45. ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ' ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 141 ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 141 ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 141 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

46. ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

47. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (1996) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 205 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੈਰਾ 9, 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ:-

"9. ਰਾਮ ਕਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਚੱਕਬੰਦੀ [ਏਆਈਆਰ 1977 ਪੀ ਅਤੇ ਐੱਚ 87: 79 ਪੰਜ ਐਲਆਰ 100] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 22 ਸਮੇਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੇਜਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਰੀਟਰੀ ਆਫ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ [ਏਆਈਆਰ 1982 ਪੀ ਅਤੇ ਐੱਚ] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। 169; (1981) 1 ਐਸ.ਐਲ.ਆਰ. 274: 84 ਪੰਜ ਐਲਆਰ 160] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 225 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿੱਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮਿਊਟਾਸਿਸ ਮਿਊਟਾਂਡਿਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ

ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਰਿੱਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 32 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"32. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮਿਊਟਾਸਿਸ ਮਿਊਟਾਂਡਿਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

10. ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ" ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 'ਕਾਰਵਾਈਆਂ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਕਾਰਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਰਿਟ ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰਿਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 32 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮਿਊਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰੋਕਯਾਬੀ ਬਨਾਮ ਇਸਮਾਈਲ ਖਾਨ [ਏਆਈਆਰ 1984 ਕਾਂਤ 234: (1984) 2 ਕਾਂਤ ਐਲਸੀ 114] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 39 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ।

11. ਅਸੀਂ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼, ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਲੱਭਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਤੇਜ਼ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

48. ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਹੈ।

49. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ।

50. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਢਾਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

51. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਟਕਣਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਖੁਦ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਮੂਲ ਲੋੜ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਤ ਅਤੇ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਧੜਕਣ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨਘੜਤ ਨਹੀਂ। ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ" ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਨਿਆਂਇਕ ਆਡਿਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ।

52. ਟਾਟਾ ਸੈਲੂਲਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1994) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 651 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਬੇਲਗਾਮ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਦੋ ਸਮਕਾਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੁਝਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਰੋਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਹਾਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਂਡਰ ਲਈ ਸੱਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ, ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖੇਡ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿ-ਸੰਯੋਜਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵੇਡਨੇਸਬਰੀ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਦਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੈਸਲੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਬੋਝ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਬਜਟ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

53. (2007) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 517 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਗਦੀਸ਼ ਮੰਡਲ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"22. ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਮਨਮਾਨੀ, ਤਰਕਹੀਣਤਾ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ, ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ "ਸਹੀ" ਹੈ। ਜਦੋਂ ਟੈਂਡਰਾਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਟੈਂਡਰਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਜ ਹਨ। ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਾ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟੈਂਡਰਕਾਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਲਾ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਲਪਨਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਜ਼ਖਮੀ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲੇ ਅਸਫਲ ਟੈਂਡਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਪਹਾੜ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਭਾਵੇਂ ਅੰਤਰਿਮ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ, ਜਨਤਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰੋਕ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

54. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ (2022) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 648 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"20. ਟੈਂਡਰਾਂ/ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਭਾਵੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਥਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੋਣਗੇ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

55. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤਤਾ 'ਤੇ ਬਦਨੀਤੀ, ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਅਣਉਚਿਤ ਪੱਖ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟ ਗਈ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੋਹਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ।

56. ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 194 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 194 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 194 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 194: (1) ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਐਤਵਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਰ ਆਮ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 193 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

57. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਇਸਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅੱਗੇ 23.11.2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਇੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 195. ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਇਸਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

58. ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 03.12.2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

59. ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 212 ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 04.12.2008 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ

ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 15.01.2009 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 212 ਇੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 212. ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਰੀਦ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ। - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

60. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ 10.12.2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 19.12.2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

61. 07.01.2009 ਨੂੰ, ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਵਾਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸਨੇ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਇੱਥੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 208: ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼।

ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 207 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ:"

62. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4, 12.01.2009 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਜੋ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਜਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

63. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ:

ਏ. ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 194 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ 19.11.2008 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ 03.12.2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬੀ. ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 212 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ. ਖਰੀਦਦਾਰ, ਯਾਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਨੀ 15.01.2009 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 212 ਅਤੇ 208 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਬੇਲੋੜੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦਬਾਇਆ? ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ।

64. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਾਮੀਆਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

65. ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ (1908) 35 ਕੈਲ 61 ਵਿੱਚ, 'ਨਿਰਬਲਤਾ' ਅਤੇ 'ਅਨਿਯਮਤਾ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ;

"ਇੱਕ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਲਕੀਰ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦੀ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਰੱਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"।

66. ਕੀ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੀ, ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਰਸਲ (1841) 9 ਡੌਲ 487 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਟੈਸਟ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਕਈ ਵਾਰ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਅਤੇ ਨਲਕਤਾ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਲਕਤਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਲਕਤਾ ਹੈ।" [ਦੇਖੋ ਧੀਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸੁਧੀਰ ਚੰਦਰ]

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

67. ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੋਰ ਮਖੌਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੈਕਰਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਜਨਤਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਛੋਟ ਜਾਂ ਕਾਰਟ ਬਲੈਂਚ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਕੀ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ

ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਕਸੌਟੀ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਝਦਾਰ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ। ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿਊਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਸੌਟੀ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਉਹ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤਿ-ਵਾਇਰਸ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਬਦਨੀਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਦੇਖੋ: ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ: (1993) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 279]

ii. ਕੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ?

68. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਂਕਣ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

69. ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 210. ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ।- (1) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(ਏ) ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਰਕਮ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ

(ਬੀ) ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਜਿਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਜੋ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ।"

70. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਡੇਵ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਕਤ ਉਪਾਅ ਭਰਮਪੂਰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਰਿਣਦਾਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜਾਇਜ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਰਿਣਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 210 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

71. ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 210(1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ i) ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ii) ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 210(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।

72. ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 210 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਭਰਮਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਪਾਅ ਮਾਲੀਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 247 ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 247: ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ।-(1) ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ, ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਈ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਸਰਵੇਖਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਉਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਖੁਦ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(2) ਜਦੋਂ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

73. ਇਸ ਪਲ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ।

74. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ/ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਂ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵੇਖੋ: ਗੱਡੇ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸ.ਸੀ. 828; ਮਹਾਰਾਜਾ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਸਰਨ ਨਾਥ ਸ਼ਾਹਦੇਓ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 16: ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸ.ਸੀ. 3609: 1999 ਏਆਈਆਰ ਐਸ.ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 3623; ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (1999) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 237: ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸ.ਸੀ. 2583; ਮੱਲਿਕਾਰਜੁਨ ਮੁਦਗਲ ਨਾਗੱਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2000) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 238: ਏਆਈਆਰ 2000 ਐਸ.ਸੀ. 2976: 2000 ਏਆਈਆਰ ਐਸ.ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 3289; ਅਤੇ ਚੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, (2003) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 545: ਏਆਈਆਰ 2003 ਐਸ.ਸੀ. 2889: 2003 ਏਆਈਆਰ ਐਸ.ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 3518 ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2007) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 635।

ਜੀ. ਸਿੱਟਾ

75. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਢਾਲੀਏ।

76. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਤਾਂ ਦੂਰ, ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਕਸੀਜਨ ਸਿਲੰਡਰ ਨਿਰਮਾਣ ਪਲਾਂਟ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 200 ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਆਪਣੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6-ਆਰਸਿਲ ਕੋਲ 4,00,00,000/- (ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਣਦਾਤਾ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6-ਆਰਸਿਲ ਲਈ ਹੈ।

77. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6-ਆਰਸਿਲ ਕੋਲ 4,00,00,000/- (ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂਗੇ।

78. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਸਿਲ ਕੋਲ 4,00,00,000/- (ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ਼) ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗੇ।

79. ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

80. ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

81. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਣ ਤਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

†ਸਿਰਲੇਖ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ